

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713200788
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713200788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovaným v rade 1/ U. P., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom U., I. X. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, v rade 2/ L. P., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom U., M. XX, t. č. na neznámom mieste, obom zastúpeným opatrovníkom - Mestom Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v G., L. M. X/A, v konaní o zaplatenie sumy 6 149,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/314/2013-170 zo dňa 18.09.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol, o náhrade trov konania, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva nedotknutý.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy odvolacieho konania v sume 178,96 eur na účet právneho zástupcu, vedený v Z., a.s., G., JUDr. Andrea Cifru, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : 8363213, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 800,- Eur zastavil. Žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.409,60 Eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania zo sumy 2.259,60 Eur od 21.11.2012 do 13.12.2012, zo sumy 2.209,60 Eur od 14.02.2012 do 16.01.2013, zo sumy 2.159,60 Eur od 17.01.2013 do 08.02.2013, zo sumy 2.109,60 Eur od 09.02.2013 do 14.03.2013, zo sumy 2.059,60 Eur od 15.03.2013 do 12.04.2013, zo sumy 2.009,60 Eur od 13.04.2013 do 14.05.2013, zo sumy 1.959,60 Eur od 15.05.2013 do 13.06.2013, zo sumy 1.909,60 Eur od 14.06.2013 do 12.07.2013, zo sumy 1.859,60 Eur od 13.07.2013 do 13.08.2013, zo sumy 1.809,60 Eur od 14.08.2013 do 12.09.2013, zo sumy 1.759,60 Eur od 13.09.2013 do 14.10.2013, zo sumy 1.709,60 Eur od 15.10.2013 do 15.11.2013, zo sumy 1.659,60 Eur od 16.11.2013 do 16.12.2013, zo sumy 1.609,60 Eur od 17.12.2013 do 13.01.2014, zo sumy 1.559,60 Eur od 14.01.2014 do 10.02.2014, zo sumy 1.509,60 Eur od 11.02.2014 do 17.03.2014, zo sumy 1.459,60 Eur od 18.03.2014 do 14.04.2014, zo sumy 1.409,60 Eur od 15.04.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. Žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom :

Žalovaní majú na základe zmluvy o splátkovom úvere z čísla uvedeného vyššie, vo vzťahu k žalobcovi, (ktorý sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok stal novým veriteľom vo vzťahu k žalovaným) dlh, pretože úver po roku 2007 splácali už len nepravidelne. Súd však dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na konečnú splatnosť úveru k 20.11.2012 do ktorej doby od 20.12.2004 mal byť úver splácaný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 2 392,- Sk mesačne, čiže v prepočte sumou 79,40 eur mesačne, nemožno žalobcovi priznať plnú sumu, ktorú požadoval a to vzhľadom na tieto skutočnosti:

Predovšetkým zmluvu o splátkovom úvere je nutné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahovali ustanovenia vtedy platných ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.), ktorý vymedzoval základné obsahové náležitosti úverovej zmluvy, ale aj ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je nutné na právne vzťahy zmluvou neupravené aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, čiže najmä ustanovenia § 52 až 54 vtedy platného Občianskeho zákonníka. Pre posúdenie otázky premlčania, je nutné použiť Občiansky zákonník vzhľadom na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Preto je súd toho názoru, že prvá veta ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravuje prednostné použitie Občianskeho zákonníka vždy, ak je to v prospech spotrebiteľa. Takým je podľa presvedčenia súdu aj úprava Občianskeho zákonníka zahrňujúca otázku premlčania, ktorá vzhľadom na dĺžku premlčacej doby je pre spotrebiteľa priaznivejšia ako ustanovenia Obchodného zákonníka.

V zmysle ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý bol platný v čase konečnej splatnosti úveru, právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110) na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V čase rozhodovania súdu, ale už platilo aj ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2001 Z. z., ktoré súdu ako orgánu konajúcemu o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy vo vzťahu k spotrebiteľovi, ukladalo ex offio prihliadať na skutočnosti, ktoré sú na prospech spotrebiteľa, okrem iného aj na premlčanie nároku vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Podľa presvedčenia súdu, ide o procesnú povinnosť súdu, ktorú je nutné aplikovať od účinnosti poslednej novely Zákona o spotrebiteľských úveroch vykonanej Zákomom č. 102/2014 Z. z., teda od 1.5.2014. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že nárok žalobcu je z časti premlčaný a to, pokiaľ ide o splátky, ktoré sa stali zročné v čase pred 22.1.2010, pretože žaloba bola na súd podaná dňa 22.1.2013 a v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Keďže splátky boli zročné vždy k 20-tému dňu v mesiaci, potom sú podľa názoru súdu premlčané splátky, ktorých splatnosť nastala pred 20.1.2010 a to napriek tomu, že žalobca so žalovanou v rade 1/ uzavrel vyššie uvedenú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.2.2012.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy aj dohoda na ňu nadväzujúca (o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku) má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a podľa presvedčenia súdu nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Tie sú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy a nemohol ovplyvniť obsah.

V tomto smere sa súd stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka, uvedenou v jeho vyjadrení k žalobe zo dňa 10.2.2014, z ktorej vyplýva, že žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je formulár, ktorý žalobca vopred pripravil pre dlžníka a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje nepriateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby, formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny výzvam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 dohody. Takto judikoval aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 17Co/163/2011 zo dňa 23.11.2011.

Aj súd je toho názoru, že žalobcovi ako dodávateľovi išlo pod zámienkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty, o čom svedčí skutočnosť, že v dohode o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 21.2.2012 ani nie je zapísaná výška splátky, ktorá mala byť takto dohodnutá a žalobca neprodukoval dôkaz o tom, že by žalovanej, žalovaným bol zaslal splátkový kalendár na ktorý dohoda odkazovala.

Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej dohody, pretože pri uzatváraní dohody, neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobca využil omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľom a tým aj predĺženie premlčacej doby. Podpisom formulárovej dohody si žalovaní ako spotrebiteľia zhoršili svoje zmluvné postavenie a uzavretie tejto dohody im privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Preto je súd toho názoru, že uzavretím tejto dohody žalobca, ako dodávateľ v rozpore so vžitými tradíciami urobil úkon, ktorý privodil ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti a využil omyl a výraznú nerovnosť zmluvných strán, čím konal v rozpore s dobrými mravmi a preto takýto úkon dodávateľa, teda samotná dohoda uzavretá v čase, keď časť nároku žalobcu bola premlčaná s cieľom spôsobiť plynutie novej premlčacej doby, pod zámienkou ponuky splátok, je úkonom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a preto je podľa názoru súdu neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Preto s takýmto uznaním dlhu zo strany spotrebiteľa podľa názoru súdu nemožno spájať následok predpokladaný ustanovením § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak právo dlžník písomne uznal, čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď uznaniu došlo; ak však bola v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia takejto lehoty.

Za takýchto okolností platí to, čo súd uviedol vyššie, že podľa názoru súdu došlo k premlčaniu splátok zročných pred 22.1.2010 a že vzhľadom na ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, musel súd na premlčanie nároku prihliadať ex offio, teda z úradnej povinnosti. Podľa názoru súdu, nebol premlčaný nárok žalobcu na splátky, ktoré sa stali zročné od 20.2.2010 do 20.12.2010, teda na 11 splátok po 79,40 eur, čo predstavovalo nárok na zaplatenie sumy 873,40 eur a ďalej na splátky, ktoré boli zročné počas celého roku 2011, čo predstavovalo pri výške splátok 79,40 eur mesačne sumu 952,80 eur a splátky, ktoré sa stali zročné v období od januára, do novembra 2012, čo predstavovalo sumu 873,40 eur. Celkovo takto žalobca takto mal nárok na zaplatenie sumy 2 699,60 eur. Žalovaní mu však v období od 19.3.2012 do 13.12.2012 zaplatili celkovo sumu 490,- eur, čím nárok žalobcu klesol na sumu 2 209,60 eur a následne v čase od 16.1.2013 do 14.4.2014 zaplatili postupne sumu 800,- eur čím nárok žalobcu klesol postupne až na sumu 1 409,60 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca svoj nárok obmedzil, pokiaľ šlo o istinu vo výške 800,- eur, súd konanie o nároku na zaplatenie sumy 800,- eur zastavil v zmysle § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p..

Keďže súd konštatoval, že žalobca má nárok len na nepremlčané splátky od februára 2010 do novembra 2012 v celkovej výške 2 699,60 eur, tak potom čo žalovaní zaplatili od roku 2012 na úhradu po deň vyhlásenia rozsudku súdu, na zaplatenie dlhu spolu sumu 1 290,- eur, klesol ich dlh na istine na výšku 1 409,60 eur. Túto istinu súd žalobcovi priznal spolu u úrokom z omeškania a to zo sumy 2 259,60 eur,

ktorú žalovaní dlhovali od 21.11.2012 do 13.12.2012. Žalovaní totiž v čase od 19.3.2012 do 21.12.2012 zaplatili sumu 440,- eur a potom 13.12.2012 zaplatili splátku vo výške 50,- eur, čím ich dlh klesol na sumu 2 209,60 eur, ktorú dlhovali od 14.2.2012 do 16.1.2013. S ohľadom na ďalšie žalobcom konštatované splátky dlhu potom dlh žalovaných v ďalšom období klesal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, až na konečnú sumu 1 409,60 eur, ktorú žalovaní dlhujú od 15.4.2014. Žalobca požadoval z jednotlivých súm úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne a to od obdobia, kedy bola dohodnutá konečná splatnosť úveru. Súd je toho názoru, že nárok na úroky z omeškania v tejto výške a od tohto obdobia možno žalobcovi proti žalovaným priznať, pretože je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. K 21.11.2012 žalovaní nepochybné žalobcovi dlhovali sumu 2 259,60 eur, čo bol zvyšok súčtu nesplatených splátok, tak ako je uvedené vyššie. Súd preto rozhodol o nároku žalobcu tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku žalobcu ako nedôvodnú, s poukazom na vyššie uvedené, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.. Ani jeden z účastníkov konania, včetně vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaných nebol v konaní plne úspešný. Vedľajší účastník pomáhal žalovaným zvíťaziť, ale ani žalovaní neboli v konaní proti žalobcovi plne úspešní, preto súd využil ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. a rozhodol, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol a o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmeniť tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu, resp. v zmysle ust. § 221 O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval v odvolaní. Vo svojom odvolaní poukazyval na to, že nesúhlasí so zamietnutím návrhu z dôvodu premlčania, nakoľko má za to, že uplatnený nárok nebol premlčaný, pretože žalovaný v 1/ rade dňa 21.02.2012 podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku. Uviedol, že zákon nevyžaduje, aby dlžník pri uznaní záväzku mal vedomosť o premlčaní dlhu, t.j. aj uznaním premlčaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premlčaní nastávajú účinky uznania záväzku. Tým, že žalovaný podpísal dohodu prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov. Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Postupom súdu došlo k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov a Najvyššieho súdu SR. Má za to, že na daný prípad je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a pokiaľ na daný prípad súd aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, žalobca nemôže súhlasiť s týmto postupom súdu, keďže ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Aplikovaním § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu ustanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR.

K odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník na strane žalovaných. Navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom rozsahu potvrdiť ako správny a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval vo vyjadrení. Vo svojom vyjadrení uviedol, že prvostupňový súd správne vyhodnotil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.02.2012 ako absolútne neplatný právny úkon, ktorý nemôže spôsobiť zamýšľané účinky zo strany žalobcu. Predmetná dohoda by bola neplatným právnym úkonom aj s poukazom na ust. § 145 ods. 1 veta druhá OZ, nakoľko na danej listine nie je zachytený súhlas manžela žalovanej, keď v uznaní záväzku v danej výške sa nejedná o bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov. Následne súd prvého stupňa správne ustálil premlčanie časti predmetnej pohľadávky pri použítie všeobecnej premlčacej doby, podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keď za daného stavu právneho vývoja je teória absolútneho obchodu pri posudzovaní spotrebiteľských úverových vzťahov prekonaná. Argumentácia ohľadom aplikácie ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcu je irelevantná aj z dôvodu, že vedľajší účastník v konaní vzniesol námietku premlčania, podaním zo dňa 10.02.2014. Nie je dôvodná argumentácia žalobcu ohľadom toho, že ustanovenia spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nedopadali na predmetnú úverovú zmluvu. Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzatvárania úverovej zmluvy vymedzoval v § 23a ods. 1 definíciu typovej zmluvy, ktorú definíciu napĺňala aj úverová zmluva v predmetnej veci.

Subsidiárnu aplikáciu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah potvrdzuje doterajšia rozhodovacia prax súdov. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 402/2013 z 19.06.2013 a rozhodnutia všeobecných súdov. V predmetnej veci si žalobca uplatňuje voči žalovaným pohľadávku na základe právneho titulu, ktorým je zmluva o spotrebiteľskom úvere. Bez ohľadu na to, či dodávateľ uzatváral zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považuje sa zmluva jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle článku 2 Smernice Rady č. 93/13/PHS, § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (účinného od 31.12.1992 do 30.06.2007), resp. § 52 ods. 1 OZ (účinného od 01.01.2008). Dojednanie o použití všeobecnej úpravy záväzkov podľa Obchodného zákonníka, t.j. právneho kódexu určeného pre podnikateľov, je potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko je nárok žalobcu v časti rozsahu premlčaný, bolo namieste žalobu po aplikácii relevantného právneho predpisu, t.j. Občianskeho zákonníka, v predmetnom rozsahu zamietnuť. Ďalej uviedol, že žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil dodávateľ pre spotrebiteľa a spotrebiteľ nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva. Žalobca sa v predmetnej veci nemôže dovoliavať platnosti predloženej formulárovej dohody a teda ani právnych účinkov z nej plynúcich ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalovaného spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania navrhovateľ, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, preto rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd aplikoval z ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., vedľajší účastník na strane žalovaných v 1/ a 2/ rade ako úspešný účastník v odvolacom konaní si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené v sume 178,96 Eur v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (právny úkon - vyjadrenie k odvolaniu : 141,09 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, 20 % DPH 29,83 Eur). Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1/ a 2/ rade považoval odvolací súd za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaných v 1/ a 2/ rade.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.